

malokdaj nad 30% alkohola v sebi, računamo lahko faktično izpito množino žganja na letnih 4—5 milijonov litrov!

In vprašam vas, ali res mislite, da je s tem povedana vsa množina, kar se v istini popije žganja? Kolikrat sem se vozil svoj čas kot zdravnik v pozni zimski noči, ko je tu in tam še blestela vaška luč visoko v gorah. Čudil sem se, kaj bi še kmet o polnočni uri počel sredi zime. In moj kočijaž se je namuznil in me redno opozoril: ali vidijo, gospod, ga že zopet kuhajo — sedaj ko je velik sneg in se ni bati dacarjev. O teh nezadacanih množinah ni moči govoriti, izvestno pa znašajo tudi lepo merico! In sedaj vprašam, koliko pa jemljejo prebivalci Kranjske še poleg tega alkohola v sebe kot vino, mošt, jabolčnik, pivo i. t. d.

Mislim, da sem storil svojo dolžnost, da sem opozoril na pretečo nevarnost. Kakor bližajoča se nevihta, kako nebrzdan hudournik žuga preplaviti to največje zlo kulturnih narodov tudi naše slovensko pleme. Če kdo, tedaj imamo vprav mi, katerih gospodarske razmere so že itak slabe, katerih število samo na sebi komaj pomeni samostalen narod, vprav mi imamo dovolj vzroka, ogibati se vsake samovoljne škode. In če se mi je posrečilo, da bode ta ali oni le nekoliko uvaževal moje besede in razmišljal o tem, kar sem povedal o alkoholu, in kaj imata od njega pričakovati poedinec in narod, tedaj sem dosegel svoj namen in rešil svojo nalogo.

(Konec prihodnjič.)

Pod noč.

Za zvezdico je zvezdica
na nebu zažarela,
za pesmico je pesmica
iz gozda zazvenela.

In zvezdice in pesmice
so k meni se spustile,
sestrice, bratce v prsih vse
iz sanj mi prebudile.

In v duše dnu zdaj zvezdice, —
nje očke mi žarijo,
in slavčje sladke pesmice —
nje smehi mi zvenijo . . .

Ivo Šorli.

